

Motion till riksdagen
2009/10: MJ398

av **Ann-Charlotte Hammar Johnsson m.fl. (m)**

Ålfiske

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om ålfiske och ålfiskeföretagares rätt att överlåta sin verksamhet.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att påskynda processen med att säkra ålens överlevnad vid passage i vattenkraftverksturbiner.¹

¹ Yrkande 2 hänvisat till CU.

Fel! Okänt namn på

Motivering

Svenska ålfiskeföretagare måste idag för att kunna bedriva sin verksamhet inneha ett tillstånd. Till följd av Fiskeriverkets myndighetsutövning utfärdas inga nya tillstånd och de existerande upphör i takt med att tillståndsinnehavarna dör. Skälet till att Fiskeriverket inte beviljar nya tillstånd uppges vara att säkra ålbeståndet. Det innebär att generationsväxlingen i dessa företag till följd av myndighetens tolkning av det internationella regelverket på området inte är möjlig. Utifrån ett betraktande och beaktande av det samlade regelverket på området, inkluderande associationsrättsliga principer och näringsfrihetsmässiga överväganden, måste en lösning som möjliggör för generationsskiften i dessa företag till, något som borde vara möjligt att enkelt åstadkomma.

Ålen är en av de viktigaste arterna inom det småskaliga yrkesfisket. Det är därför mycket angeläget att ålbeståndet förvaltas på ett sådant sätt att fisket blir uthålligt över tid. Som det är i dag får ålfiske i Skåne endast bedrivas av yrkesfiskare och på dispens.

Utplantering av glasål sker i norra Europa och nu även i betydande omfattning i svenska och skånska vatten. Detta gör att ålbeståndet kan växa. I detta sammanhang utgör elbolagens vattenkraftverksturbiner ett stort tapp för ålfisket. Turbinerna gör effektivt ålfärs av ungefär 150–200 ton ål årligen. Som en jämförelse fiskar yrkesfiskare upp runt 500 ton ål varje år. Mycket av den utplanterade ålen går därmed till spillo.

Att hjälpa och förbättra för ålen att vandra förbi kraftverksdammarna behöver inte vara särskilt komplicerat eller särskilt dyrt. Det handlar mest om att se till att utrustningen finns på plats och fungerar. Det finns olika metoder med bland annat galler som hindrar ålen, eller leder den runt turbinerna. Elbolag har blivit ålagda att åtgärda problemet, men än har det inte hänt mycket. Processen bör påskyndas för en ekologiskt hållbar utveckling med en levande ålfiskerinäring. Restaurerar vi dessutom ålens livsmiljö och öppnar vandringsvägar som ersätter de gamla där byggnation och olika exploateringar satt hinder skapar vi nya möjligheter för ålfisket.

Stockholm den 5 oktober 2009

Ann-Charlotte Hammar Johnsson (m)

Staffan Appelros (m)

Olof Lavesson (m)

Anne-Marie Pålsson (m)

Hans Wallmark (m)

Christine Jönsson (m)

Anders Hansson (m)

Marie Weibull Kornias (m)

Inge Garstedt (m)

Sven Yngve Persson (m)

Margareta Pålsson (m)

Göran Montan (m)

Ewa Thalén Finné (m)

Mats Sander (m)